

ΦΑΝΗ ΧΡΗΣΤΟΥ

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ-ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΙΝΕ/ΓΣΕΕ

«ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ & ΕΝΕΡΓΟΣ ΓΗΡΑΝΣΗ»

Αγιά, 06 Ιουνίου 2014

*«Παιχνίδια μεταξύ των
δύο γενεών»*

ΦΑΝΗ ΧΡΗΣΤΟΥ
ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ-ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ
ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΙΝΕ/ΓΣΕΕ

Τα παιχνίδια μας είναι δημιουργήματα του Ελληνικού πολιτισμού με ρίζες που φτάνουν στην αρχαία Ελλάδα και το Βυζάντιο.

Το παιχνίδι συμβάλει στην σωματική και πνευματική ανάπτυξη των παιδιών. Είναι ο κρίκος για την προώθηση στην κοινωνικοποίηση τους.

Το παιχνίδι είναι μια αυθόρμητη συμπεριφορά χωρίς ηλικία. Δεν έχει σαφή στόχο ούτε ακολουθεί κάποιο συγκεκριμένο πρότυπο.

Το παιχνίδι γίνεται για το ίδιο το παιχνίδι, για την ευχαρίστηση που προκαλεί.

Τα οφέλη του όμως είναι πάρα πολλά και σημαντικά. Ασκεί θετική επίδραση στο παιδί, ενώ οι μεγάλοι που εξακολουθούν να παίζουν, διακρίνονται συνήθως για την εξυπνάδα τους και τη δημιουργικότητά τους.

Ηλικίες μεταξύ των γενεών και η σημασία τους

Ο Πυθαγόρας ξεχώριζε τις ηλικίες σε περιόδους 20 χρόνων η καθεμία αντίστοιχες με τις εποχές.

- Άνοιξη = Παιδική ηλικία = 0-20 ετών
- Καλοκαίρι= εφηβεία =20-40 ετών
- Φθινόπωρο = Νεότητα = 40-60 ετών
- Χειμώνας = Γηρατειά =60-80 ετών

ενώ ο **Αριστοτέλης** εντοπίζει την φυσική ωριμότητα στα 35 και την πνευματική ωριμότητα στα 49

Η **Πρώτη ηλικία-Παιδική ηλικία** είναι :η ηλικία εξάρτησης, κοινωνικοποίησης ανωριμότητας και εκπαίδευσης .

Η **Δεύτερη ηλικία-Εφηβεία** είναι :περίοδος ανεξαρτησίας, ωριμότητας, ευθύνης και κερδών.

Η **Τρίτη ηλικία-Νεότητα** είναι :περίοδος προσωπικών επιτευγμάτων και εκπλήρωσης

Η **τέταρτη ηλικία-Γηρατειά** είναι: περίοδος εξάρτησης, εξασθένησης και Θανάτου

Αλληλεπίδραση γενεών. Άυλη πολιτιστική κληρονομιά

- Τα παιδιά μαθαίνουν από τους παππούδες. Η σχέση της πρώτης ηλικίας με την τρίτη ηλικία τους , είναι αναμφισβήτητα μοναδική! Ο ρόλος που είχαν η γιαγιά και ο παππούς στην οικογένεια ήταν πάντοτε σημαντικός, αλλά τις τελευταίες δεκαετίες που όλο και περισσότεροι γονείς στηρίζονται στη βοήθειά τους για τη φροντίδα των παιδιών τους, ο ρόλος αυτός έχει αποκτήσει μεγαλύτερη αξία και προσοχή.
- Ο ρόλος μεταξύ των γενεών μπορεί να αποκτά ιδιαίτερη αξία εξαιτίας της βοήθειας που παίρνουν, για τα παιδιά όμως σημαίνει πολύ περισσότερα! Αν όχι όλα, τα περισσότερα παιδιά απολαμβάνουν τις στιγμές που περνούν μαζί τους! Απολαμβάνουν την ανεκτικότητα και τη λιγότερο αυστηρή στάση τους, τα παιχνίδια και τα χατίρια που τους κάνουν, τις λιχουδιές που δε δίνονται με μέτρο, τις ιστορίες που τους κάνουν να κρέμονται από τα χείλη τους, τα χαλαρά ωράρια ύπνου, την αγάπη τους! Αισθάνονται ευδαιμονία και ευεργεσία.

Κοινωνική υποστήριξη μεταξύ των γενεών.

Οι άνθρωποι της τρίτης ηλικίας συνήθως προσφέρουν μεγαλύτερη αποδοχή, υποστήριξη, κατανόηση και λιγότερη πειθαρχία στα παιδιά. Έτσι, η σχέση τους με τη νεότερη γενιά τείνει να είναι πιο χαλαρή και γενναιόδωρη. Για τους παππούδες αυτό είναι ιδιαίτερα απολαυστικό γιατί ναι μεν μπορούν να βοηθήσουν στο μέγιστο μιας νέας γενιάς, αλλά από την άλλη δεν έχουν τις καθημερινές ευθύνες των γονιών και δε χρειάζεται να εμπλέκονται στις έντονες αντιπαραθέσεις και στις διαφωνίες που μπορεί να δημιουργηθούν ανάμεσα στους γονείς και τα παιδιά.

Από τα παιχνίδια του χθες, προσφέρουμε στα παιδιά μας τον πλούτο του παιχνιδιού, τον διάλογο μεταξύ των γενεών και τη μεταφορά άυλης γνώσης.

- την κοινωνικοποίηση,
- την καλλιέργεια της φιλίας,
- την ανάπτυξη της κρίσης,
- την απόκτηση νέων εμπειριών
- αλλά και μια ευκαιρία να γνωρίσουν με ποια παιχνίδια μεγάλωσαν οι γονείς τους, οι παππούδες και οι γιαγιάδες τους και φυσικά οι πρόγονοι μας!

Τα παιχνίδια του χθες.

- Ο Κωνσταντίνος ρώτησε τη γιαγιά του και του είπε δυο παλιά παιχνίδια, το τσέρκι και τη σβούρα. Το τσέρκι ήταν ένα στεφάνι σαν ρόδα ποδηλάτου χωρίς ακτίνες. Σκοπός ήταν να φτάσεις πιο μακριά από όλους το τσέρκι χωρίς να πέσει κάτω. Το έσπρωχνες με ένα ραβδί ή με ένα σίδερο.
- Το άλλο παιχνίδι, η σβούρα, έπρεπε με ένα σχοινάκι που το τραβούσες, να ρίξεις τη σβούρα, ώστε να περιστραφεί με δύναμη. Νικητής ήταν αυτός που η σβούρα του περιστρεφόταν περισσότερη ώρα.
- Η Σοφία μας θυμίζει ότι παλιά έπαιζαν πολλά παιχνίδια ομαδικά. Ανάμεσα σε άλλα της είπε η γιαγιά της: "Τρεις και το λουρί της μάνας", "Δεν περνάς κυρα-Μαρία" και "Αμπάριζα". "Η μακριά γαιδούρα "

Εν κατακλείδι

Μέσα απ' αυτή την προσπάθειά μας θελήσαμε να φέρουμε τα παιδιά πιο κοντά στην παράδοσή μας, να μάθουν καινούρια παιχνίδια και να θυμηθούν άλλα ξεχασμένα, να επέλθει επικοινωνία μεταξύ των γενεών

Προσπαθήσαμε να μεταφέρουμε :

- Το διάλογο μεταξύ των γενεών .
- να παρατηρήσουν ομοιότητες
- διαφορές με τα δικά μας παιχνίδια και
- να ενωθούν οι «διαφορετικοί κόσμοι» που συνυπάρχουν στο σχολείο, ν' αναπτύξουν την ομαδικότητα και τη συνεργασία, να γνωρίσουν καλύτερα τον εαυτό τους αλλά και τους άλλους
- να ψυχαγωγηθούν.
- Την ενεργό ένταξη και κοινωνικοποίηση των παιδιών και την συμμετοχή των ηλικιωμένων στην μετάδοση της ιστορίας .
- Την ανάγκη του «ανήκειν»
- Μέσο και έκφραση επικοινωνίας και συναισθημάτων χαρά ,λύπη ,αγάπη ,πόνος
- Αντιμετώπιση δυσκολιών ,κατανόηση της ζωής στην ολότητα της.
- Να αναγνωρίσουν την συντροφικότητα.

Ευχαριστώ
για την προσοχή σας